

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institutio De Salvatri Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. II. Quòd nullum boni operis fructum facere quis potest, quamdiu à proximo per iracundiam discors est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

CAP. II.

Matth. 5.

Odium gra-
ue pecca-
tum.

Concor-
diam amat
Dominus.

CVM mala omnia bonis sequentibus diluantur, magna vt sint mala discordia necesse est: quæ nisi funditus extincta fuerint, bonum opus subsequi non permittunt: scriptum enim est, Si offeres munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid aduersum te, relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratrituo, & tunc veniens offeres munus tuum. Ex hoc præcepto eorum culpa maxima esse monstratur, quorum hostia repellitur. O quantum malum est discordia, propter quod & illud abiicitur, per quod culpa relaxatur: discordantis munus non suscipitur, eius oratio non exauditur. Ecce à discordantibus sacrificium non vult accipere Deus, plus diligens hominum concordiam, quam suum honorem. O admirabilem Dei nostri benignitatem, atque ineffabilem erga homines amorem: honorem suum despicit, dum in proximo charitatem requirit: manut hominum mutuum amorem, quam ab iis sibi impendi debitum honorem. Nemo inter duos inimicos potest esse fidelis amorum amicus: ideo nec Deus vult esse amicus fidelium, quamdiu inter se mutuum fouent odium: quamdiu Christiani inter se sunt inimici.

mici. Is ut duriorem tibi imponat reconciliationis necessitatem, non dixit, Si habes aliquid aduersum fratrem tuum: (id enim alteri dimittere, volenti esset facile) sed dixit, Si ^{Matth. 5.} frater tuus habet aliquid aduersum te: vade scilicet mente, voluntate, humilique subiectione ad eum, quamvis longè positum & longè disiunctum, sicque prior ei reconciliare hoc animo, vt dum eum præsentem habebis, illatum iniuriam benevolentia compensabis: quod homini irato, cui iræ suæ passio plerunque iusta videtur, multò est difficilimum.

Frater autem tuus aduersum te nihil habet: imò aduersus fratrem tuum odium habes intestinum, quod ei facile dimittere posses, & reconciliari si velles. Verùm cùm his ^{Eucharistiā indigē manducans.} inimiciis, non solum orationis munus Deo offerre præsumis, sed etiam ad dominici corporis communionem accedis, ac mitissimum illum agnum pacificum, pacisque amatorem, in cor tuum ferocissimum inimiciis æstuans demittere præsumis. Sacrosancta illa altaris mensa odio à fratre suo dissidentem non debet suscipere: sed omni felle, omnique care re debet amaritudine: non es dignus corporali pane, quo vesceris, & illum panem Angelorum manducare præsumis? bene tibi esse non potest, malè accipienti quod bonum est: non potes in temetipso habere vitam, cui sumptio vitæ afferat mortem. Dilige (inquit Dominus) inimicos vestros, benefacite iis, qui odiunt vos, & orate pro persecutibus & calumniantibus vos, Cui igitur, frater chatis- ^{Matth. 5.} ligandi.

E sime,

sime, poteris esse malus, qui inimicis tuis præciperis esse bonus: sed & proximum odis, cui ne extraneum quidem odisse conceditur: fratremque persequeris, cui etiam inimico bene facere præcipitur. Pro eo iuberis orare, & contra eum audes Dominum rogare? & Christianum te esse dicis, qui Christi præcepta non custodis?

Oratio im-
precatoria.

Marci 11.

Offense di-
latæ gi-
gnunt o-
dium, ex
odio ho-
mocidium

Nec tibi ad supplicii cumulum satis est, quod Christi præcepta ipse transgrederis, sed eum quoque, ut id faciat, precaris. Iubet Deus, ut diligas inimicum, & Deum rogas, ut occidat eum: qui sic oras, ipsis tuis orationibus contra Deum pugnas, qui omnem aduersus inimicum præcepit dimitti iracundiam. Cum statis (inquieti) ad orandum, dimittite, si quid habetis in cordibus vestris. Tu vero eum inuocas, ut præceptis suis faciat contraria: tantum abest, ut ea quæ postulas, faciat, ut etiam maligna illa verborum iacula in te ipsum retorqueat: & malo, quod alteri imprecaris, dignus efficiaris. Viuit adhuc qui maledicitur; & tu qui ei maledicis, iam de ipsius morte reuerteneris: quando enim nequiens persequi ense, persequeris oratione. Si dum misericordiam à Deo postulas, ne tunc quidem iram tuam remittas, sed valde malitiæ tuæ recordaris, quando quæso effici misericors poteris? Quamdiu istas inimicitias nutris, nulla oratio, nulla tibi ad salutem prodesse potest operatio: sed singulis horis, immo singulis penè momentis, peccata addis peccatis: dum iniuriæ tuæ memor eam proximo non dimittis, sed in eum ylcisci proponis.

Si

Si omnis, qui fratri suo irascitur, reus erit iudicio: quantò magis iudicio reus eris, qui odium intestinum contra eum nutris? Si irasci fratri suo non est fas, aut dicere racha, aut fatue, multò minus inimicitias in animo retinere contra eum, & indignationem conuertere in odium.

aliaque peccata pullulant.
Matth. 5.

Itaque, frater charissime, sol non occidat Eph. 4. super iracundiam tuam, sed ne de festuca trahem facias, animamque tuam homicidam: quam celerrimè poteris, fratri tuo reconciliare, ipsique iniuriam tuam dimitte: quinimò pro inimico, qui persequitur & calumniatur te, o Orandum tandem tibi est, ut eius à Domino obtineatur pro inimicis. conuersio, aut in te diuinæ bonitatis inueniatur imitatio: & cuius execraris iniquitatem, optare debes salutem, ut sis filius patris tui, qui in cælis est.

QVOD NON LICET PERCVS- SO REPERCVTERE PER- CVSSOREM.

CAP. III.

AT dixeris, læsit me, idque grauissimè, non ego illum: homo est nequam, & indignus cui ignoscatur: mallem mori, quam illatam mihi ab ipso iniuriam non vlcisci: respondebo stulto iuxta suam stultitiam. R. In primis, frater charissime, quid tibi proderit, si percussorem repercuties? numquid propterea restituetur, quod in te læsum est? si alterius oculum eruis, tuum non recuperasti, sed cum membro

Proverb. 26.
Repercute-
re nocet
percutienti.